Ako sa Bobko stratil

17. marca 2026 sa v našej základnej škole udiala veľká pátracia akcia po zvedavom zajačikovi, ktorý ušiel z lesíka pri Brekove.

Zajko Bobko hopkal, skackal okrajom lesíka, až sa dostal do našej školy.

Predškoláci ani chvíľku neváhali, nasadili si svoje pátracie klobúky, zobrali lupy a hľadali strateného Bobka.

Ešteže teta Anička umývala dlážku... Bobko na mokrej podlahe zanechal stopy, ktoré nám pri hľadaní pomáhali.

Podľa videných stôp najprv cupital do triedy pani učiteľky Tonky, kde rozhádzal abecedu. Naši predškoláci nelenili a poskladali z písmen meno nášho hľadaného zajačika.

Ďalšie stupaje viedli do triedy pani učiteľky Katky. Pani učiteľka si vo svojej triede nachystala jarnú výzdobu a Bobko, ten jej poskrýval všetky jarné kvetinky. Naši malí pátrači síce v triede Bobka nenašli, ale jarné kvety áno. A dokonca vedeli všetky aj pomenovať ☺

No misia hľadania neskončila ani tam. Ďalšie stopy pokračovali na chodbu, kde sa Bobko dostal do Ondríkovej aktovky a povyhadzoval z nej snáď všetko. Budúci

prváci po Bobkovi pekne poupratovali a Ondríkovi do aktovky vložili iba to, čo do nej samozrejme patrí.

Bobkovi sa v našej škole veľmi páčilo a cupital aj na druhé poschodie do triedy pani riaditeľky. Tá mala pripravené veľkonočné úlohy z matematiky. Lenže náš zajačik, keď zbadal na tabuli pripevnené mrkvičky, hneď si

na nich pochutnal. A tak naši predškoláci počítali len to, čo tam ostalo.

No zajkove stopy pokračovali ďalej do počítačovej miestnosti. V tejto tajuplnej miestnosti je veľa inteligentných počítačov, ktoré odhalili Bobka pri rôznych aktivitách v našej škole a zanechali fotodokumentáciu. Predškoláci postupne odhalili Bobka, kde všade bol a čo všetko v našej škole robil.

Ale zrazu pri zbadaní posledných Bobkových stôp sme začuli aj hlučné chrápanie, ktoré sa ozývalo celou školou. Pomaly sme sa priblížili k našej cvičebni.

Všetci sme si mysleli, že za dverami spí asi obor. Niektorí sa už aj začali trošku báť.

A viete, kto spal v našej cvičebni? No predsa Bobko, ktorý sa unavil, keď robil neplechu po celej škole.

A tak konečne sme ho našli – nášho zatúlaného Bobka.

To bolo radosti. Spolu sme si ešte zacvičili...

Bobko nám sľúbil, že určite ešte do našej školy príde, lebo sa mu tu veľmi páči a našiel si tu veľa malých kamarátov.

Bol to naozaj krásny čas v našej škole!

Čas plný odvahy, spolupráce a radosti z objavovania...